

**SINDIKAT DELAVCEV
RADIODIFUZIJE SLOVENIJE**

Kolodvorska 2, 1000 Ljubljana
e-naslov: sdrs@siol.net
Tel: 01-475-475-1

Programski svet RTV Slovenija

Kolodvorska ulica 2
1550 Ljubljana
e-naslov: programski.svet@rtvslo.si

Ljubljana, 15. december 2018

Zadeva: Seznanitev s sklepi Sindikata delavcev radiodifuzije Slovenije in predlog k točki "3. Pobuda za razrešitev generalnega direktorja RTV Slovenija"

Spoštovani!

Med sklepi, ki jih je Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije sprejel na svoji 30. redni seji 11. decembra 2018 k točki "3. Sklepi NS RTV Slovenija, udeležba predstavnika sindikata na sejah", so tudi sklepi, ki se neposredno ali posredno dotikajo vsebine, o kateri bo tekla razprava pod točko "3. Pobuda za razrešitev generalnega direktorja RTV Slovenija". Sindikat ocenjuje, da je glede na določila 4. člena Kolektivne pogodbe za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji kvalificirani sogovornik v odnosu tako do organa, Programskega sveta RTV Slovenija, kot do vsebine, o kateri bo ta razpravljal.

V nadaljevanju Vas zato seznanjamo s sklepi in z obrazložitvijo, hkrati pa izkoriščamo priložnost, da vnaprej izrazimo namen, da predstavnik sindikata na seji sami predstavi stališče sindikata.

Sklepi:

- 3.4.1 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije ostro nasprotuje sklepu št. 9.4.1 Nadzornega sveta RTV Slovenija z dne 14.11.2018 tako iz vsebinskih kot iz postopkovnih razlogov. Sindikat bo svoje nasprotovanje posredoval organom v zavodu in javnosti."
- 3.4.2 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije utemeljeno sumi, da je Nadzorni svet RTV Slovenija s sprejetjem sklepov št. 9.2.1, 9.3.1 in 9.4.1 prekorščil z zakonom mu dodeljene pristojnosti, o čemer bo o sumih obvestil organe zavoda, javnost in pristojne organe."
- 3.4.3 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije ugotavlja, da je seja Nadzornega sveta RTV Slovenija dne 14.11.2018 potekala netransparentno in hkrati utemeljeno sumi, da je organ krščil določila Poslovnika Nadzornega sveta RTV Slovenija ter da je v posledici sklep 9.4.1. lahko ničn. O sumih bo sindikat obvestil organe zavoda, javnost in pristojne organe."
- 3.4.4 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije utemeljeno sumi, da so člani in članice Nadzornega sveta RTV Slovenija s pooblastilom predsedniku (2. odst. sklepa 9.4.1) za pripravo pobude in pošiljanje le-te Programskemu svetu RTV Slovenija krščili določila Poslovnika Nadzornega sveta RTV Slovenija. O sumih bo sindikat obvestil organe zavoda, javnost in pristojne organe."
- 3.4.5 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije utemeljeno sumi, da je Nadzorni svet RTV Slovenija krščil pravico do soupravljanja delavcev s tem, da predstavnici Sveta delavcev RTV Slovenija ni omogočil prisotnosti na seji in predstavitve mnenja organa, ki ga zastopa, in s tem storil krščitev poslovnika, statuta, zakona in ustave. O sumih bo sindikat obvestil organe zavoda, javnost in pristojne organe."
- 3.4.6 "Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije Programskemu svetu RTV Slovenija **predlaga**, da pobudo Nadzornega sveta RTV Slovenija za razrešitev generalnega direktorja Igorja Kadunca **zaradi formalnih in postopkovnih nepravilnosti zavrže** in o njej sploh ne odloča ali pa jo **kot neutemeljeno zavrne** tako, da generalnega direktorja ne razreši."

Obrazložitev:

I.

Nadzorni svet RTV Slovenija (v nadaljevanju: NS) je na svoji 9. redni seji dne 14.11.2018 sprejel sklep št. 9.4.1, da poda Programskemu svetu RTV Slovenija (v nadaljevanju: PS) pobudo za predčasno razrešitev generalnega direktorja, iz razlogov, navedenih v četrti alineji 48. člena Statuta, in sicer zaradi "nezakonitosti pri zaposlovanju", dveh "kršitev dolžnega ravnanja" in "neizvršenih sklepov nadzornega sveta". Glede na citirano alinejo statuta generalnemu direktorju preneha funkcija pred potekom mandata, *če pri svojem delu ne ravna po zakonu in Statutu, ne uresničuje sklepov programskega in nadzornega sveta RTV Slovenija ali ravna v nasprotju z njimi*.

Če bi tako določbo vseboval zakon, bi to pomenilo, da bi ob izpolnjevanju pogojev, torej "*če pri svojem delu ne bi ravnal po zakonu in statutu*" itd., prenehanje funkcije nastalo *ex lege*, po zakonu samem, za formalizacijo pa bi ga moral ugotoviti pristojni organ (sodišče). Sama po sebi se zastavljajo vprašanja v zvezi s formalizacijo prenehanja funkcije, ko se tako določilo nahaja v statutu, ter zakaj se tam nahaja, čemu služi, kako je sploh prišlo tja, kdo ugotovi izpolnjevanje pogojev in podobno.

Ne glede na omenjene pomisleke glede 4. alineje 48. člena statuta je določba 16. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (v nadaljevanju: ZRTVS-1) jasna - *generalnega direktorja imenuje in razrešuje Programski svet RTV Slovenija*. Ni pa jasne določbe o pobudi za imenovanje ali razrešitev - med pristojnostmi NS je namreč NI. Izhaja iz statuta, ki ga sprejme NS po predhodnem soglasju PS. Kar bi lahko pomenilo, da si je NS skozi pristojnost sprejema statuta razširil okvire pristojnosti, ki mu jih zakon dodeljuje. Več v nadaljevanju.

Kot sledi iz sklepa SDRS, sindikat nasprotuje sklepu NS iz vsebinskih in postopkovnih razlogov. Iz vsebinske narave razlogov izdvajamo zmotno in nepopolno ugotovitev dejstev, zlasti pri ugotavljanju očitanih *nezakonitosti pri zaposlovanju*. Pri spremenjenih okoliščinah dela se sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi ali nova pogodba in se ne objavlja razpisa za "novo" delovno mesto, ker to v resnici ni "novo". V primerih zaposlitev na mesto ekspertov so delovna mesta ustanovljena, s šifro zavedena v katalogu delovnih mest javnega sektorja in imajo določene opise del in nalog, osnove za delo, zahtevana znanja in delovne izkušnje ter ostale zahteve. Po vzoru pravilnika iz resorja kulture obstaja pravilnik, ki definira pogoje za zasedbo, vendar je zaradi neprimerljivosti delovnih mest z ostalimi v javnem sektorju, ki uporabljajo nazive, praktično neuporabljiv. V primerih morebitne uporabe pa bi lahko prišlo do diskriminacije posameznikov zaradi neenakih pogojev.

Pobudo za razrešitev generalnega direktorja SDRS ocenjuje prav tako kot vsebinsko sporno. Organ, ki mu zakon daje pooblastila, da *nadzira poslovanje* zavoda, *nadzoruje vodenje poslovnih knjig in zakonitost poslovanja ter pregleduje periodične obračune*, bi se moral ob sumu na nezakonitost poslovanja temeljito poglobiti v zadevo, če namerava predlagati skrajni in drastični ukrep. Voditi bi ga moralo načelo iskanja materialne resnice pri ugotavljanju objektivne ali subjektivne odgovornosti - pri slednji tudi strogo razlikovanje med naklepom in malomarnostjo, pri pobudi za razrešitev pa načelo sorazmernosti. Če bi vseeno prišel do enakih ugotovitev, pa *ima pravico in dolžnost, da v primeru ugotovljenih nepravilnosti predlaga pristojnim organom ukrepe iz njihove pristojnosti* (3. odst. 27. člena ZRTVS-1). Po temeljitem pregledu gradiv in opravljenih razpravah je SDRS mnenja, da ni bilo tako.

Kot že omenjeno pred tem, SDRS kot sporno ocenjuje pristojnost NS iz 2. odst. 49. člena statuta. Pristojnosti NS so taksativno našteje v 27. členu ZRTVS-1 in pristojnosti, da daje PS pobudo za razrešitev generalnega direktorja, med njimi NI. Zadnja alineja prvega odstavka istega člena pravi, da NS *odloča o drugih vprašanjih, določenih z zakonom ali statutom*, kar bi lahko nekoliko "razrahljalo" togo dojetje zakonske diktacije in napeljalo na misel, da mu morda to pristojnost dodeljuje statut. Ta razlaga ne bi bila pravilna. Ozka gramatikalna razlaga določila citirane alineje bi kazala na to, da dajanje pobude NI *odločanje o drugih vprašanjih, določenih z zakonom ali statutom* (mimogrede, statut mora biti z zakonom usklajen), še zlasti, če zakon o tem ne reče nič, kar bi pomenilo, da je določba 2. odst. 49. člena statuta v nasprotju z zakonskimi določbami. Na drugi strani pa bi teleološka razlaga po namenu zakona prišla do zanimivih sklepov in sicer, da zakon natančno določa organ, ki generalnega direktorja imenuje in razrešuje (PS), da mora statut vsebovati pogoje za imenovanje in razrešitev generalnega direktorja (1. odst. 29. člena ZRTVS-1) na pa načina imenovanja in razrešitve ter da je vprašanje kvalificirane osebe ali organa, ki daje PS "pobudo za razrešitev", odprto. Ergo, tako pobudo bi torej lahko dal vsak, ki z zagotovostjo in pravilno ugotovi razloge, zaradi katerih bi veljalo direktorja razrešiti. Težava je le v tem, da zaradi drugih veljavnih predpisov šteje, da to lahko stori le tisti, ki so mu za to dodeljena zakonska pooblastila, npr. pooblaščenec uradne osebe, sodišča, idr. Dokler šteje, da lahko postopek za razrešitev generalnega direktorja začne PS le na pobudo tretjine

članov sveta ali na pobudo nadzornega sveta, so vsi ostali možni predlagatelji v neenakopravnem položaju do obeh.

Ne glede na to, je posebej nujno poudariti, da NS nima pristojnosti ugotavljanja zakonitosti oziroma nezakonitosti poslovanja zavoda ali direktorja kot poslovnega organa. Te pristojnosti mu ne daje niti ZRTVS-1 niti kateri od drugih zakonov. Nadzorovanje zakonitosti poslovanja (1. odst. 27. člena ZRTVS-1) ni isto kot ugotavljanje zakonitosti. Če ob nadzoru NS ugotovi sume nezakonitosti, *ima pravico in dolžnost, da v primeru ugotovljenih nepravilnosti predlaga pristojnim organom ukrepe iz njihove pristojnosti*. Ugotovitve NS o nezakonitosti so iz tega razloga nične. Povedano enostavneje, če si organ vzame pravico ugotavljati nezakonitost, prekoračuje z zakonom mu dodeljene pristojnosti.

II.

SDRS utemeljeno sumi, da je Nadzorni svet RTV Slovenija s sprejetjem sklepov št. 9.2.1, 9.3.1 in 9.4.1 prekoračil z zakonom mu dodeljene pristojnosti, saj v sklepu 9.2.1 *"ugotavlja, da iz prejetega izhaja, da so bile določene zaposlitve v letu 2018 izvedene v nasprotju s predmetno zakonodajo in internimi akti"*, v sklepu 9.3.1 *"vodstvu naroča, da do konca meseca januarja 2019 predloži konkreten dolgoročni kadrovski načrt naslednjih petih let (2019-2023), iz katerega bo razvidno dolgoročno znižanje števila zaposlenih in stroškov dela"* in v sklepu 9.4.1 svojo pobudo temelji na *"nezakonitosti pri zaposlovanju"*, dveh *"kršitev dolžnega ravnanja"* in *"neizvršenih sklepov nadzornega sveta"*, pri čemer ne uporablja pridevnika *domneven* (v različnih slovničnih oblikah). S tem prejedicira morebitne sume na gotova dejstva in se vnaprej postavlja v vlogo rabsodnika, kar ni njegova pristojnost.

Posebej izstopa temelj drugega sklepa in sicer s samim poimenovanjem točke dnevnega reda, pri kateri je NS sklep sprejel – *"zahteva ustanovitelja po dolgoročnem znižanju stroškov dela"*. Sklicevanje na zahtevo, ki nikdar ni obstajala in ne obstaja ter katere posledica je sprejeti sklep, pomeni zavestno zavajanje in potvarjanje dejstev. Hkrati pa sklep, s katerim NS naroča vodstvu, da v 2 mesecih pripravi kadrovski načrt za znižanje števila zaposlenih, pomeni prekoračitev pooblastil, ki mu jih daje zakon.

SDRS ocenjuje, da je utemeljen sum podan, saj je stopnja verjetnosti, da je NS deloval nepravilno in v nasprotju z zakonom mu dodeljenimi pristojnostmi ter si lastil pravico ugotavljati domnevne nepravilnosti, precej večja od verjetnosti, da je deloval pravilno. Pri tem sum temelji na zapisanih dokumentih kot dejstvih, ki bodo v morebitnih nadaljnjih postopkih služili kot dokaz.

III.

SDRS je prišel do ugotovitev, da je seja NS potekala netransparentno in da obstaja velika verjetnost, da je glasovanje o sklepu 9.4.1 potekalo v času, ko je bila seja prekinjena, torej izven seje organa. Obstaja nesporno dejstvo, ki so ga potrdili na seji prisotni posamezniki, da je bila seja prekinjena.

Iz osnutka zapisnika NS ni razvidno, da bi predsednik sejo prekinil na zahtevo najmanj 4 članov organa, kar samo po sebi vzbuja sum na kršitev 24. člena poslovnika. Prav tako osnutek zapisnika ne vsebuje podatka, kdaj je bila seja prekinjena in kdaj se je nadaljevala. Prav tako ne, v katerem delu ob nadaljevanju seje je bil kdo prisoten. Iz zapisanega bi se dalo sklepati, da je Irena Ostrouška zapustila sejo med posvetovanjem in ne protestno med samo sejo, prav tako bi se iz zapisa lahko sklepalo, da je bil dnevni red spremenjen in glasovanje opravljeno v sami prekinitvi.. Zapisano potrjuje, da so bila naša predhodna vprašanja (v razpravi na izredni seji sveta delavcev) glede legitimnosti seje in sprejetja sklepa utemeljena in da se je s tem sum o kršitvah osnovnih poslovniških določil le še povečal.

Glede na zbrane izjave prisotnih, ki so o dogajanjih sploh želeli govoriti, obstaja tudi sum, da vsebina osnutka zapisnika ne odraža dejanskega zaporedja dogodkov na seji, kar pod vprašaj postavlja verodostojnost zapisanega in vzbuja sum na ponarejanje zapisnika.

Obstaja tudi sum kršitve 38. člena poslovnika, ki določa, da se o poteku seje nadzornega sveta piše zapisnik, ki mora med drugim vsebovati *"sklepe in izide glasovanja po posameznih točkah dnevnega reda s poimensko navedbo članov nadzornega sveta, ki so glasovali za in proti"*. Glede na izid glasovanja (8/1) in navedbo, da je Janez Čadež glasoval proti, bi se sicer dalo sklepati, kako je kdo glasoval, vendar iz zapisnika ne izhaja, da bi NS spoštoval to določbo. SDRS po pregledu zapisnikov preteklih sej, do katerih je uspel priti (NS odklanja pravico do udeležbe na seji, posredovanja gradiva in sodelovanja na sejah sindikatu), ugotavlja, da je izostanek spoštovanja citiranega določila poslovnika dokaj običajna praksa in kaže na nedoslednost in v posledici na vprašljivo kredibilnost organa.

V zvezi s sprejetim sklepom NS št. 9.4.1 je osnovno vprašanje, ali je glasovanje potekalo med sejo ali v prekinjenem delu seje ter kdaj in na kakšen način je bila razprava opravljena. Podredno temu pa kdaj je bila seja prekinjena in kdaj se je nadaljevala ter katere osebe so bile prisotne glasovanju. Vprašanje veljavnosti prejetih dveh (2) glasov po elektronski pošti še zdaleč ni nepomembno, zlasti ker je prvo prispelo že dobrih osem ur, drugo pa poldrugo uro pred pričetkom seje, vendar je spričo osnovnega vprašanja trenutno sekundarnega pomena. Glede na poudarke iz razprave izredne seje sveta delavcev z dne 13.12.2018, na izjave posameznikov, ki so bili na seji prisotni, ter na nelogično zaporedje sestavljenega osnutka zapisnika seje, se ni mogoče znebiti suma, da obstaja stopnja verjetnosti za glasovanje o sklepu mimo poslovnih določil precej večja od verjetnosti, da je glasovanje potekalo brezhibno. S tem je utemeljen sum podan, vendar je zaradi zgolj ustnih in neoverjenih izjav nekoliko šibak, zato bo SDRS pristojnim organom predlagal zaslišanja posameznih oseb, ki so bile na seji navzoče, predstavniku sveta delavcev pa pregled zvokovnega zapisa seje.

IV.

S sklepom 9.4.1 je NS "ugotovil" domnevne nezakonitosti in kršitve (o tem v tč. II.), zaradi katerih bo podal PS pobudo za razrešitev generalnega direktorja. V drugem odstavku tega sklepa organ pooblašča predsednika NS, da "pripravi pisno pobudo za razrešitev generalnega direktorja in jo skupaj s sklepi posreduje Programskemu svetu v obravnavo". Ob spregledu očitkov oziroma navedb SDRS iz prejšnjih točk, gre lahko tehnična razlaga postopka na način sprejetega sklepa le v smeri, da je organ pravilno sprejel sklep, se odločil da bo podal pobudo pristojnemu organu v odločanje, za pripravo pobude pa pooblastil predsednika. V teoriji tovrstni sklep pomeni vnaprejšnjo odločitev oziroma sklep "na zalogo", ne da bi organ vedel, s katero pobudo vnaprej soglaša. Pobuda je pobuda organa, ko ta o njej sklepa, dokler pa tega ne stori, je ne glede na izdano pooblastilo še vedno pobuda tistega, ki jo pripravi, v tem primeru pobuda predsednika NS in odvetniške pisarne, ki jo je pripravila.

Glede odločanja organa so določila 30. člena poslovnika nedvoumno jasna. Člani NS "glasujejo o vsakem predlaganem sklepu posebej". Kar pomeni, da bi morali o pobudi za razrešitev glasovati posebej, ločeno od sklepa 9.4.1. Ob špekulaciji, da bi sklep organa "na zalogo" ne bi bil sporen, pa bi lahko bilo sporno določilo v nadaljevanju - "predsednik da predlog sklepa na glasovanje, ko ugotovi, da o posamezni zadevi ne želi nihče več razpravljati". Za pobudo iz 2. odst. 49. člena statuta, ki jo NS posreduje PS, da ta sprožiti postopek, je težko reči, da o njej ne želi nihče več razpravljati, če ta sploh še ne obstaja in razprave o njej še ni bilo. Veljavno bi bila sprejeta in po sprejetju posredovana le tako, da bi bila sprejeta z več kot 6 glasovi članov. Vnaprej dano pooblastilo organa, torej ostalih članov in članic, predsedniku pa je nujno presojati tudi skozi naslednje določilo istega člena, ki pravi, da "član nadzornega sveta za glasovanje na seji ne more pooblastiti drugega člana ali drugih oseb".

Stopnja verjetnosti, da je NS kršil 30. člen poslovnika s tem, ko je pooblastil predsednika, da pripravi in poda pobudo za razrešitev generalnega direktorja, ne da bi o pobudi posebej odločal, je precej večja od verjetnosti, da je vnaprej sprejeti sklep o dokumentu, ki še ne obstaja, pravno korekten. Konkretna dejstva in dokazi izhajajo iz zapisov NS in s tem je sum utemeljen.

V.

SDRS utemeljeno sumi, da je ob glasovanju pri sklepu 9.4.1 NS kršil pravico do soupravljanja delavcev pri upravljanju. To kršitev naj bi storil tako, da je predstavnici sveta delavcev onemogočil prisotnosti na seji in predstavitev mnenja organa, ki ga zastopa.

Iz razprave izredne seje sveta delavcev z dne 13.12.2018, iz pridobljenih izjav in iz osnutka zapisnika 9. redne seje NS izhaja, da je predstavnica Sveta delavcev RTV Slovenija morala zapustiti sejo z obrazložitvijo, da je seja prekinjena zaradi posveta. Koliko časa je trajal posvet, ni jasno, overjenih izjav ni, kakor tudi ni zapisniške ugotovitve o času prekinitve seje in njenega nadaljevanja. Iz osnutka zapisnika in ustnih izjav nekaterih prisotnih izhaja, da zagotovo ni bila prisotna ob odločanju o spremembi dnevnega reda, ob razpravi pri točki 4. in ob glasovanju o sklepu 9.4.1. S tem je bila svetu delavcev kršena pravica do prisotnosti na seji in do predstavitve mnenja sveta delavcev o obravnavanih gradivih - kar predstavlja kršitev 22. člena poslovnika, 2. odst. 38. člena Statuta RTV Slovenija, 2. odst. 25. člena Zakona o RTV Slovenija in 75. člena Ustave RS.

Stopnja verjetnosti, da je do citiranih kršitev v resnici zares prišlo, je precej večja od verjetnosti, da do kršitev ni prišlo, konkretna dejstva in dokazi pa kažejo na to, da je sum utemeljen. Iz previdnosti bo SDRS pristojnim organom predlagal zaslišanja posameznih oseb, ki so bile na seji navzoče, predstavniku sveta delavcev pa pregled zvokovnega zapisa seje.

VI.

Zaključek

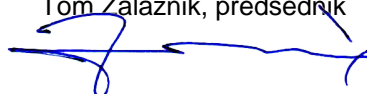
Sindikata delavcev radiodifuzije Slovenije, na podlagi doslej navedenega Programskemu svetu RTV Slovenija **predlaga**, kot sledi iz sklepa 3.4.6 tega dopisa in sicer, da

pobudo Nadzornega sveta RTV Slovenija za razrešitev generalnega direktorja Igorja Kadunca zaradi formalnih in postopkovnih nepravilnosti zavrže in o njej sploh ne odloča

ali pa jo kot neutemeljeno zavrne tako, da generalnega direktorja ne razreši.

Lep pozdrav.

Sindikata delavcev radiodifuzije Slovenije
Tom Zalaznik, predsednik

V vednost:

- Svet delavcev RTV Slovenija,
- Nadzorni svet RTV Slovenija,
- Programski odbor za italijanski in madžarski narodnostni program,
- Programski odbor za problematiko programskih vsebin za invalide oziroma za ljudi s posebnimi potrebami,
- javnost.